

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Ottende Afdeling)

16. marts 2017 **

»Præjudiciel forelæggelse — intellektuelle ejendomsrettigheder — ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet — direktiv 2001/29/EF — retten til overføring af værker til almenheden — artikel 3, stk. 1 — undtagelser og begrænsninger — artikel 5, stk. 3, litra o) — spredning af fjernsynsudsendelser via lokalt kabelnetværk — national lovgivning, der fastsætter undtagelser for anlæg, som højst har 500 abonnenter tilsluttet, og for genudsendelse af offentlige radio- og fjernsynsudsendelser inden for det nationale område«

I sag C-138/16,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Handelsgericht Wien (handelsretten i Wien, Østrig) ved afgørelse af 16. februar 2016, indgået til Domstolen den 7. marts 2016, i sagen:

Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM)

mod

Zürs.net Betriebs GmbH,

har

DOMSTOLEN (Ottende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, og dommerne J. Malenovský (refererende dommer) og M. Safjan,

generaladvokat: M. Wathelet

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

og efter at der er afgivet indlæg af:

- Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM) ved Rechtsanwalt M. Walter
- Zürs.net Betriebs GmbH ved Rechtsanwalt M. Ciresa
- den østrigske regering ved C. Pesendorfer, som befuldmægtiget

* Processprog: tysk.

- den polske regering ved B. Majczyna, som befuldmægtiget
- Europa-Kommissionen ved T. Scharf og J. Samnadda, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen dels af artikel 3, stk. 1, og artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT 2001, L 167, s. 10), dels af artikel 11a, stk. 1, nr. II), i Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker af 9. september 1886, i den affattelse, der følger af Parisakten af 24. juli 1971, som ændret den 28. september 1979 (herefter »Bernerkonventionen«).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM) og Zürs.net Betriebs GmbH (herefter »Zürs.net«) vedrørende AKM's anmodning om, at Zürs.net oplyser AKM om antallet af abonnenter, der er tilsluttet det kabelnetværk, selskabet driver, og, om nødvendigt, betaler AKM et vederlag med tillæg af morarenter for at have stillet værker til rådighed, der er beskyttet i henhold til ophavsretten og beslægtede rettigheder.

Retsforskrifter

International ret

WIPO-traktaten om ophavsret

- 3 Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret (WIPO) vedtog den 20. december 1996 i Genève WIPO-traktaten om ophavsret, der trådte i kraft den 6. marts 2002. Denne traktat blev godkendt på vegne af Det Europæiske Fællesskab ved Rådets afgørelse 2000/278/EF af 16. marts 2000 (EFT 2000, L 89, s. 6).
- 4 I artikel 1, stk. 4, i WIPO-traktaten om ophavsret er det fastsat, at de kontraherende parter skal efterkomme Bernerkonventionens artikel 1-21.

Bernerkonventionen

- 5 Bernerkonventionens artikel 11a, stk. 1, nr. II), fastsætter:

»1) Ophavsmænd til litterære og kunstneriske værker har eneret til at tillade:

[...]

II) enhver offentlig gengivelse med eller uden tråd af det radioudsendte værk, når denne gengivelse iværksættes af en anden organisation end den oprindelige.«

EU-retten

Direktiv 2001/29

- 6 Niende betragtning til direktiv 2001/29 har følgende ordlyd:

»Udgangspunktet for en harmonisering af ophavsret og beslægtede rettigheder bør være et højt beskyttelsesniveau, da sådanne rettigheder er af afgørende betydning for den intellektuelle skabelsesproces. [...]«

- 7 Direktivets artikel 3, stk. 1, har følgende ordlyd:

»Medlemsstaterne tillægger ophavsmænd eneret til at tillade eller forbyde trådbunden eller trådløs overføring til almenheden af deres værker, herunder tilrådighedsstillelse af deres værker på en sådan måde, at almenheden får adgang til dem på et individuelt valgt sted og tidspunkt.«

- 8 Direktivets artikel 5, stk. 3, litra o), bestemmer følgende:

»Medlemsstaterne kan indføre undtagelser fra eller indskrænkninger i de rettigheder, der er nævnt i artikel 2 og 3, i følgende tilfælde:

[...]

- o) hvis der er tale om anvendelse i visse andre mindre væsentlige tilfælde, hvor der allerede findes undtagelser eller indskrænkninger i henhold til national lovgivning, såfremt de kun vedrører analoge anvendelser og ikke berører den frie bevægelighed for varer og tjenester inden for Fællesskabet, jf. dog de øvrige undtagelser og indskrænkninger i denne artikel.«

Østrigsk ret

- 9 Artikel 17 i Urheberrechtgesetz (lov om ophavsret, BGBl. 111/1936), som ændret ved BGBl. I, 99/2015, har følgende ordlyd:

»(1) Ophavsmanden har eneret til at udsende værket via radio eller fjernsyn eller på lignende måde.

(2) Det sidestilles med en radio- eller fjernsynsudsendelse, hvis et værk fra et sted i Østrig eller udlandet gøres tilgængeligt for offentligheden i Østrig, på lignende måde som ved radio- eller fjernsynsudsendelse, men ved hjælp af kabler.

(3) Transmission af radio- eller fjernsynsudsendelser

[...]

2. ved hjælp at et fællesantenneanlæg

[...]

- b) hvis antallet af tilsluttede abonnenter ikke overstiger 500

kan ikke anses for en ny radio- eller fjernsynsudsendelse. I øvrigt anses samtidig, fuldstændig og uændret genudsendelse af radio- og fjernsynsudsendelser fra den [nationale radio- og fjernsynsorganisation (ORF)] ved hjælp af indenlandske kabler som en del af den oprindelige radio eller fjernsynsudsendelse.«

Twisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

- 10 AKM er en organisation for kollektiv forvaltning af ophavsrettigheder.
- 11 Zürs.net driver et kabelnetanlæg i Zürs (Østrig), hvorfra selskabet transmitterer radio- og fjernsynsudsendelser, hvoraf nogle af disse oprindeligt er udsendt af den nationale radio- og fjernsynsorganisation (ORF), og andre oprindeligt er udsendt af andre radio- og fjernsynsorganisationer. Den forelæggende ret har anført, at på datoen for indgivelsen af forelæggelsesafgørelsen var ca. 130 abonnenter tilsluttet kabelnetværket Zürs.net.
- 12 AKM kræver af Zürs.net, at det giver AKM oplysninger om antallet af abonnenter, der på en række skæringsdatoer var tilsluttet det kabelnetværk, som selskabet driver, og oplysninger om det indhold, der formidles. AKM kræver ligeledes, at Zürs.net, efter kontrol af de oplysninger, som selskabet har indgivet, betaler et passende vederlag.
- 13 Zürs.net er af den opfattelse, at i henhold til artikel 17, stk. 3, nr. 2, litra b), i den østrigske lov om ophavsret, som ændret ved BGBl. I, 99/2015, vedrørende små anlæg med højst 500 abonnenter, kan selskabets udsendelser ikke betragtes som en ny radio- eller fjernsynsudsendelse, hvorfor selskabet ikke er forpligtet til at afgive de af AKM krævede oplysninger.
- 14 AKM mener, at denne bestemmelse er uforenelig med både EU-retten og Bernerkonventionen.
- 15 På denne baggrund har Handelsgericht Wien (handelsretten i Wien, Østrig), for hvilken tvisten mellem AKM og Zürs.net er forelagt, besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 3, stk. 1, henholdsvis artikel 5 i direktiv [2001/29], henholdsvis [Bernerkonventionens] artikel 11a, stk. 1, nr. II), [...] fortolkes således, at en ordning, hvorefter overføring af radio- og fjernsynsudsendelser ved hjælp af »fællesantenneanlæg« som den sagsøgte i hovedsagens

- a) ikke anses for en ny radio- eller fjernsynsudsendelse, hvis der ikke er tilsluttet mere end 500 deltagere, og/eller
- b) anses for en del af den oprindelige radio- eller fjernsynsudsendelse, såfremt der er tale om en samtidig, fuldstændig og uændret overføring af radio- eller fjernsynsudsendelser fra Österreichischer Rundfunk ved hjælp af kabler på det nationale territorium (Østrig),

og denne brug heller ikke omfattes af en anden eneret til offentlig gengivelse med et afstandselement som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29[...], og derfor ikke er afhængig af ophavsmandens samtykke og heller ikke er vederlagspligtig, er i strid med EU-retten henholdsvis med Bernerkonventionen i dennes egenskab af en international traktat, der indgår i EU's retsorden?»

Om det præjudicielle spørgsmål

- 16 Med det præjudicielle spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 3, stk. 1, henholdsvis artikel 5 i direktiv 2001/29, henholdsvis Bernerkonventionens artikel 11a, stk. 1, nr. II), skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der indebærer, at
- hverken en samtidig, fuldstændig og uændret transmission af radio- eller fjernsynsudsendelser fra den nationale radio- og fjernsynsorganisation ved hjælp af kabler på det nationale område, eller

— en radio- eller fjernsynsudsendelse ved hjælp af et fællesantenneanlæg, såfremt der ikke er tilsluttet mere end 500 abonnenter,

er underlagt kravet om – i henhold til eneretten til at tillade overføring til almenheden – at indhente ophavsmandens samtykke.

- 17 Dette spørgsmål skal undersøges i to henseender.
- 18 Det skal således for det første afgøres, om en samtidig, fuldstændig og uændret transmission af radio- eller fjernsynsudsendelser fra den nationale radio- og fjernsynsorganisation ved hjælp af kabler på det nationale område, såsom den i hovedsagen omhandlede, kan udgøre en »overføring til almenheden« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29, henholdsvis Bernerkonventionens artikel 11a, stk. 1, nr. II).
- 19 I denne henseende skal det bemærkes, at Bernerkonventionens artikel 11a, stk. 1, nr. II), fastsætter, at ophavsmænd til litterære og kunstneriske værker har eneret til at tillade enhver offentlig gengivelse med eller uden tråd af det radioudsendte værk, når denne gengivelse iværksættes af en anden organisation end den oprindelige.
- 20 Hvad angår artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 bestemmer denne, at medlemsstaterne tillægger ophavsmænd eneret til at tillade eller forbyde trådbunden eller trådløs overføring til almenheden af deres værker, herunder tilrådighedsstillelse af deres værker på en sådan måde, at almenheden får adgang til dem på et individuelt valgt sted og tidspunkt.
- 21 Det skal følgelig fastslås, at artikel 3, stk. 1, i det væsentlige svarer til Bernerkonventionens artikel 11a, stk. 1, nr. II). Det samme gør sig gældende for Domstolens fortolkning af begrebet »overføring til almenheden« som omhandlet i nævnte artikel 3, stk. 1, idet denne bestemmelse anvendes i overensstemmelse med nævnte konventionsbestemmelse i henhold til Domstolens faste praksis (jf. i denne retning dom af 7.12.2006, SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764, præmis 40 og 41).
- 22 Domstolen har allerede fastslået, at begrebet »overføring til almenheden« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 omfatter to kumulative kriterier, nemlig »en overføring« af et værk og overførslen heraf til en »almenhed« (dom af 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, præmis 37).
- 23 Det fremgår specifikt af Domstolens praksis, for det første, at overføringen omfatter enhver transmission af de beskyttede værker, uafhængigt af hvilket middel eller hvilken teknisk proces der anvendes, og hver transmission, som gør brug af anvendelse af en specifik teknisk fremgangsmåde, skal i princippet tillades individuelt af ophavsmanden til det omhandlede værk (jf. dom af 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, præmis 38 og 39).
- 24 For det andet skal beskyttede værker for at falde ind under begrebet »overføring til almenheden« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 tillige effektivt overføres til en »almenhed«, forudsat at begrebet »almenhed« angiver et ubestemt antal potentielle modtagere og desuden indebærer et betydeligt antal personer (jf. dom af 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, præmis 40 og 41).
- 25 Desuden har Domstolen allerede fastslået, at transmissionen af beskyttede værker fra andre organisationer end den organisation, der har modtaget den oprindelige tilladelse til overføring, udgør en »overføring til almenheden« i denne bestemmelses forstand, når disse værker transmitteres til en ny almenhed, dvs. en almenhed, som de omhandlede ophavsmænd ikke tog hensyn til, da de gav den oprindelige tilladelse til brugen af deres værker (jf. i denne retning dom af 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, præmis 45 og den deri nævnte retspraksis).

- 26 I dette tilfælde gør den omstændighed, at den i hovedsagen omhandlede transmission foretages ved hjælp af kabler, dvs. via et andet teknisk middel end det, der blev anvendt i forbindelse med den oprindelige radio- eller fjernsynsudsendelse, det muligt at fastslå, at Zürs.net udfører en overføring som omhandlet i artikel 3, i direktiv 2001/29.
- 27 Det skal imidlertid tillige afklares, om denne overføring er rettet mod en ny almenhed, der er forskellig fra den almenhed, som er modtager af ORF's radio- og fjernsynsudsendelser.
- 28 Det fremgår af Zürs.nets bemærkninger, der ikke i denne sammenhæng bestrides af AKM, at når de berørte rettighedshavere giver ORF en tilladelse til radio- og fjernsynsudsendelse, er de klar over, at de udsendelser, som denne nationale organisation distribuerer, kan modtages af alle personer, der befinder sig på det nationale område.
- 29 I det omfang spredningen af de beskyttede værker finder sted ved hjælp af indenlandske kabler, således som det fremgår af det præjudicielle spørgsmåls ordlyd, og rettighedshaverne således har taget hensyn til de berørte personer, da de gav tilladelse til den nationale radio- og fjernsynsorganisations oprindelige udsendelse, kan den almenhed, som Zürs.net spreder nævnte værker til, ikke anses for en ny almenhed.
- 30 Heraf følger, at transmissionen af udsendelser, der er foregået under de i denne doms præmis 18 nævnte omstændigheder, ikke udgør en overføring til almenheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29. En sådan transmission er således ikke underlagt kravet om at indhente rettighedshavernes samtykke, der er fastsat i denne bestemmelse.
- 31 For det andet ønsker den forelæggende ret oplyst, om en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der fastsætter, at transmissionen af udsendelser ved hjælp af en fællesantenne, som højst har 500 abonnenter tilsluttet, ikke kan anses for en ny radio- eller fjernsynsudsendelse, er omfattet af artikel 5 i direktiv 2001/29, og nærmere bestemt bestemmelsens stk. 3, litra o), og om distributørerne af sådanne udsendelser, der transmitteres ved hjælp af sådanne antenner, således ikke er omfattet af kravet om at indhente rettighedshaverens samtykke. Det fremgår nemlig af den forelæggende rets forklaringer, at det kan lægges til grund, at Zürs.net driver en »lille fællesantenne« som omhandlet i den nationale lovgivning.
- 32 Det skal i denne henseende for det første bemærkes, som Domstolen har fremhævet i denne doms præmis 25, at transmissionen af beskyttede værker fra andre organisationer end den organisation, der har modtaget den oprindelige tilladelse til overføring, udgør en overføring til almenheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29, når disse værker transmitteres til en ny almenhed, dvs. en almenhed, som de omhandlede rettighedshavere ikke tog hensyn til, da de gav den oprindelige tilladelse til brugen af deres værker.
- 33 I dette tilfælde fremgår det af forelæggelsesafgårelsen, at Zürs.nets »lille fællesantenne« også gør det muligt at transmittere – ud over ORF's udsendelser – udsendelser fra andre udsendelseskilder, der har hjemsted i andre medlemsstater, hvorfor disse transmissioner vil kunne anses for at være overføringer til almenheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, 2001/29. Det tilkommer den forelæggende ret at foretage den nødvendige efterprøvelse i denne forbindelse.
- 34 Det må på denne baggrund undersøges, om dem, der driver de nævnte små fællesantenner, undgår kravet om at indhente en tilladelse fra rettighedshaveren i henhold til en af de i artikel 5 i direktiv 2001/29 fastsatte undtagelser.
- 35 Det fremgår i denne henseende af artikel 5, stk. 3, litra o), i direktiv 2001/29, at medlemsstaterne kan indføre undtagelser fra eller indskrænkninger i de rettigheder, der er nævnt i direktivets artikel 2 og 3, hvis der er tale om anvendelse i visse andre mindre væsentlige tilfælde, hvor der allerede findes

undtagelser eller indskrænkninger i henhold til national lovgivning, såfremt de kun vedrører analoge anvendelser og ikke berører den frie bevægelighed for varer og tjenester inden for Den Europæiske Union, jf. dog de øvrige undtagelser og indskrænkninger i denne artikel.

- 36 Idet den foretager henvisning til bl.a. artikel 3 i direktiv 2001/29, er dette direktivs artikel 5, stk. 3, litra o), en bestemmelse, som kan udgøre en undtagelse fra retten til overføring til almenheden, der er fastsat i nævnte artikel 3.
- 37 Det følger imidlertid af Domstolens faste praksis, at de bestemmelser i et direktiv, der udgør undtagelser fra et almindeligt princip i samme direktiv, skal fortolkes indskrænkende (dom af 16.7.2009, Infopaq International, C-5/08, EU:C:2009:465, præmis 56, og af 10.4.2014, ACI Adam m.fl., C-435/12, EU:C:2014:254, præmis 22).
- 38 Heraf følger, at de forskellige undtagelser og indskrænkninger, der er fastsat i artikel 5, stk. 3, i direktiv 2001/29, herunder den i bestemmelsens litra o), skal fortolkes indskrænkende (jf. i denne retning dom af 1.12.2011, Painer, C-145/10, EU:C:2011:798, præmis 109).
- 39 Det fremgår af de for Domstolen fremlagte sagsakter, at i hovedsagen gør den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning det muligt for økonomiske aktører at udøve virksomhed inden for området for spredning af beskyttede værker ved hjælp af fællesantenner, bl.a. uden pligt til at anmode om tilladelse fra ophavsmændene til disse værker i henhold til retten til overføring til almenheden, som disse sidstnævnte råder over, forudsat at antallet af abonnenter, der tilsluttet et sådant antenneanlæg, ikke overstiger 500.
- 40 Nævnte mulighed, der er lovfæstet, vil kunne tiltrække økonomiske aktører, der ønsker at udnytte denne mulighed, og føre til en kontinuerlig og parallel anvendelse af mange fællesantenner. Dette vil følgelig kunne skabe en situation på hele det nationale område, hvor et stort antal abonnenter kan få parallel adgang til udsendelser, der spredes på denne måde.
- 41 Domstolen har imidlertid allerede fastslået, at netop det kumulative antal af potentielle modtagere, der har parallel adgang til det samme værk, udgør en vigtig del af begrebet »almenheden« og følgelig en relevant del af overføringen til almenheden, som er underlagt kravet om at indhente tilladelse fra den berørte rettighedshaver (jf. i denne retning dom af 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, præmis 42-44).
- 42 Henset til den omstændighed, at artikel 5, stk. 3, litra o), i direktiv 2001/29 skal fortolkes indskrænkende, og det formål, der er anført i niende betragtning til dette direktiv om et højt beskyttelsesniveau for ophavsrettigheder, kan en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der gør det muligt for mange økonomiske aktører at sprede beskyttede værker – uden ophavsmændenes samtykke – parallelt ved hjælp af fællesantenner med et begrænset antal tilsluttede abonnenter, ikke anses – bl.a. pga. den i denne doms præmis 40 anførte kumulative virkning – for at angå »en anvendelse i visse [...] mindre væsentlige tilfælde« som omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra o).
- 43 Uden at det er nødvendigt at undersøge om de andre betingelser i artikel 5, stk. 3, litra o), i direktiv 2001/29 er opfyldte, skal det på denne baggrund fastslås, at en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede ikke kan vedtages i henhold til den mulighed, der er tildelt medlemsstaterne for at indføre undtagelser fra eller indskrænkninger i de rettigheder, der er nævnt i direktivets artikel 2 og 3. Følgelig skal en sådan lovgivning overholde princippet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29, hvorefter ophavsmænd har eneret til at tillade eller forbyde overføring til almenheden af deres værker.

- 44 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares således:
- Artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 og Bernerkonventionens artikel 11a skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der indebærer, at en samtidig, fuldstændig og uændret transmission af radio- eller fjernsynsudsendinger fra den nationale radio- og fjernsynsorganisation ved hjælp af kabler på det nationale område ikke er underlagt kravet om i henhold til eneretten til at tillade overføring til almenheden at indhente ophavsmandens samtykke, for så vidt som denne udgør en simpel teknisk foranstaltning til overføring, og at ophavsmanden til værket tog hensyn hertil, da denne gav tilladelse til den oprindelige overføring, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
  - Artikel 5 i direktiv 2001/29, og navnlig denne bestemmelses stk. 3, litra o), skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der indebærer, at en radio- eller fjernsynsudsending ved hjælp af fællesantenne i tilfælde, hvor antallet af tilsluttede abonnenter ikke overstiger 500, er underlagt kravet om i henhold til eneretten til at tillade overføring til almenheden at indhente ophavsmandens samtykke, og at denne lovgivning følgelig skal anvendes i overensstemmelse med dette direktivs artikel 3, stk. 1, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Sagens omkostninger

- 45 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parter udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Ottende Afdeling) for ret:

- **Artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet og artikel 11a i Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker af 9. september 1886 i den affattelse, der følger af Parisakten af 24. juli 1971, som ændret den 28. september 1979, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der indebærer, at en samtidig, fuldstændig og uændret transmission af radio- eller fjernsynsudsendinger fra den nationale radio- og fjernsynsorganisation ved hjælp af kabler på det nationale område ikke er underlagt kravet om i henhold til eneretten til at tillade overføring til almenheden at indhente ophavsmandens samtykke, for så vidt som denne udgør en simpel teknisk foranstaltning til overføring, og at ophavsmanden til værket tog hensyn hertil, da denne gav tilladelse til den oprindelige overføring, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.**
- Artikel 5 i direktiv 2001/29, og navnlig denne bestemmelses stk. 3, litra o), skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der indebærer, at en radio- eller fjernsynsudsending ved hjælp af fællesantenne i tilfælde, hvor antallet af tilsluttede abonnenter ikke overstiger 500, er underlagt kravet om i henhold til eneretten til at tillade overføring til almenheden at indhente ophavsmandens samtykke, og at denne lovgivning følgelig skal anvendes i overensstemmelse med dette direktivs artikel 3, stk. 1, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Underskrifter